

[Forsvarsministeren.]

Den overvejende Del af Generalauditørens Virksomhed falder imidlertid paa et andet Omraade, nemlig som juridisk Konsulent for de to militære Ministerier. Herom vil jeg gerne sige, at der saa at sige daglig sendes Sager fra de militære Ministerier til Generalauditørens Udtalelse, ligesom der selvfølgelig til Stadighed finder mundtlige Konferencer Sted mellem Ministerierne og Generalauditøren om forskellige Spørgsmaal. Det drejer sig selvfølgelig i de fleste Tilfælde om militære Forhold af juridisk Karakter, men det kan ogsaa ofte være Spørgsmaal af mere civil-juridisk Karakter. Der kan være Tilfælde, hvor det drejer sig om Ekspropriationsspørgsmaal i Forbindelse med Arealerhvervelse. Der kan være almindelige Kontraktforhold og mange andre af disse Forhold, som de militære Institutioner og de militære Ministerier ganske som alle andre støder paa i den daglige Virksomhed. Hertil kræves ogsaa en juridisk Virksomhed ved Forhandlinger baade med Personer og med Institutioner og andre Sider i Samfundsvirksomheden. Der kræves en juridisk kyndig Mand her til saadanne Forhandlinger og til at afgive ogsaa skriftlige Responsa og Indstillinger til de militære Ministerier om disse forskellige Forhold.

Man vil altsaa heraf forstaa, at jeg ikke kan være enig med de ærede Forslagsstillere i, at dette Embede er overflødigt og uden videre kan ophæves. Hvis man vilde vedtage de Lovforslag, her er Tale om, og ophæve Generalauditørembedet, vilde man i Virkeligheden i Kraft af den Virksomhed, der nu engang skal udfoldes her, være nødt til at oprette et andet Embede til at løse de Opgaver, som der er Tale om, og som skal løses, Opgaver, som man ikke kan ophæve ved en eller anden Beslutning her i Folketinget.

Ud fra disse saglige Betragtninger maa jeg fraraade det høje Ting at vedtage disse Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Den højtærede Minister begyndte sin Redegørelse med at udtale Forundring over, at vi fremkom med dette Lovforslag nu og ikke fremkom med det i 1937. Jeg troede ærlig talt, at den højtærede Minister var klar over, hvorfor det kommer nu, og hvorfor det ikke kom dengang, men jeg skal gerne være til Tjeneste med yderligere Forklaring paa dette Omraade. Sagen er den, at i 1937 og for øvrigt indtil efter Aaret 1938 var vi Kommuniste ikke klar over,

at Generalauditørembedet var overflødigt. Vi var, som Arbejderbevægelsen altid har været, og som den højtærede Ministers Parti ogsaa altid har været, skønt det ikke har vist sig synderligt i Praksis, siden det dannede Regering, af den Mening, at man slet ikke burde have en militær Retspleje. Men naar vi har en militær Retspleje, og naar Regeringen ønsker delvis at opretholde den, kunde det nok tænkes, at det ikke var nødvendigt at have ikke blot 5 Auditører, men ogsaa en Generalauditør til at varetage de forskellige Funktioner, som Forsvarsministeren nu oplyste, at Generalauditøren har. Derfor undlod vi at stille Forslag om Generalauditørembedets Ophævelse, idet dette i Forbindelse med vigtigere principielle Spørgsmaal ved Militærordningen forekom os af underordnet Betydning. Derimod var vi og har hele Tiden været af den Opfattelse, at den politiske Parole, som er formet af den højtærede Forsvarsministers Partis Gruppeformand her i Tinget, om Demokratisering af Hæren, det vil sige Foretagelse dels af Hærens Omorganisation, dels Udskiftning af en Del af de ledende Personer, saa Hæren og Kommandobestanden virkelig blev gennemsyret af en demokratisk Aand — at denne politiske Parole burde gennemføres; og saa var vi — det ved Forsvarsministeren godt — af den Mening og har ikke lagt Skjul paa det, at man passende kunde begynde denne Demokratisering i den militære Retspleje med at sørge for at faa den militære Retsplejes Embeder besat med for Demokratiet absolut tilforladelige Embedsmænd. Dette var vort Synspunkt. Derfor fremkom vi ikke med noget særligt Forslag om Generalauditørembedets Ophævelse dengang, men der fremkom Henstillinger i anden Retning til den højtærede Forsvarsminister, Henstillinger, som jeg ved ogsaa er kommet til ham fra forskellige Kredse inden for hans eget Parti, men som han desværre ikke har fulgt. Nu er Forholdet imidlertid det, at i Aaret 1938 af Grunde, jeg ikke skal komme ind paa, oplyste den konservative Presse her i Landet, at Generalauditørembedet er overflødigt.

Den konservative Presse, der naturligvis er vel informeret, hvad vi andre ikke kan være, om Udvalgsforhandlingerne, oplyste, at i det Udvalg, der behandlede de militære Loves Ændring, var der sagligt og reelt Enighed om, at Generalauditørembedet var absolut overflødigt, at man ikke havde Brug for den Embedsmand, der hed Generalauditøren, men, tilføjede man i den